

בס"ד, ערב ש"ק לסדר "ארץ נחלי מים" עקב, תשפ"ה

"חם ! מזגן והספָּר"

שעמד בכניסה. מה שאתה אומר לגבי התספורות - אף פעם לא שמעתי, חשבתי שמסתפרים 'איך שבא', אני ממש מודה לך, איך לא לימדו אותנו את ההלכות הפשוטות הללו...?!"

הספר תמה: "לשותף שלי ? אין לי שותף ! יצאתי להתפלל מנחה וכרגיל אני משאיר את המספרה פתוחה. מי הוא זה שנעמד בכניסה והציג עצמו כבעל החנות ועוד גבה תשלום !? טוב, תישאר עוד כמה דקות, אתן לך הנחה בתספורת ואקזוז מה ששילמת לרמאי".

הוא פנה לשני: "איזו תספורת מתאימה לך ? אני רואה שיש לך "קוקו" מאחורה וגם בלורית גדולה מקדימה. טוב שבאת אלי, אני אספר אותך באופן שמעכשיו לא יהיה ספק חציצה בין התפילין לבין הראש² ! אל תשכח לגשת למומחה להצרת קשר התפילין מחדש, כיון שעתה ההיקף צר יותר והבית של ראש צריך להגיע בקצהו החיצוני רק עד קצה השערות (בעיה מאד מצויה !), ואילו מאחור לסוף עצם הגולגלת וקצת למטה - ולא יותר³ וכך תהדק טוב לראש ותקיים מצות "וקשרתם" - למי שמוותר על שיער כה יפה לצורך מצוה, התספורת חינם...".

ה'שני' נדהם, מעולם הוא לא ראה ספר שמקפיד כל כך על קלה כבחמורה, הוא גם לא ידע שיכולה להתעורר בעיה עם הנחת התפילין – והודה מאד לספר ואמר לו שאכן יספר אותו כפי שאמר.

למספרה נכנס 'גובה הכסף' שהתגלה כבעל החנות הסמוכה. הוא הושיט את הכסף לספָּר וסיפר לו ששני אלו רצו לנוח באויר הקר והוא גבה בשבילו את הכסף כי חשב שזה מה שצריך לשלם וישמח לתת לו את הכסף...

הספר הודה על המחשבה הטובה, אולם הורה ל'גובה' להשיב את הכסף לשני המטיילים באומרו: "הזכות שהיתה לי ללמדם 'הלכות תספורת' היא השכר הגדול ביותר שיש לי... !

"החום כבד מאוד, נָכַס למספרה שיש בה מזגן, להצטנן קצת..." – כך אמרו שני החברים זה לזה בסיום המסלול.

ספק עלה בליבם שמא יגרמו לצער לבעל המספרה אם הם יכנסו למספרה והוא יחשוב שהם רוצים להסתפר ויעברו על איסור "אונאת דברים" כמבואר במשנה: "לא יאמר לו בכמה חפץ זה, והוא אינו רוצה ליקח (ב"מ נח:). ועוד שהמספרה מיועדת ללקוחות ולא למחפשי אויר קר ואם הם יכנסו לתוכה לא למטרה אליה היא נועדה – יש חשש גזל !

הם פנו בנימוס לעומד בכניסה ושאלו אותו: "האם נוכל להיכנס לחנות לְהַנִּיחַ מהמזגן, לנוח על הכסאות ? אנחנו נשלם " !

הוא הביע את התפעלותו: "כל יום נכנסים לכאן אנשים 'רק להנות מהמזגן', נעשה צפוף ולקוחות שבאמת רוצים להסתפר רואים שצפוף ומסתלקים. וגם אנשים נכנסים רטובים מהים ואחר כך צריך לנקות מהמים והחול. אם כן, החשבון למשך חצי שעה של אויר קר כולל מחיר כניסה, נקיון לאחר מכן, אובדן הכנסות אפשרי והוא מסתכם בכך וכך שקלים, במזומן ולפני הכניסה. הם שקלו את הדבר ושקלו את השקלים.

הם התיישבו על כסאות המספרה לפוש מעמל הדרך. ואז נכנס הספר למספרה ושאל את הקרוב אליו: "איזו תספורת אתה רוצה ? יש לך שיער קצר. תדע:

- ❖ כמובן אני לא מגלח בתער.
- ❖ אני לא "עושה קרחת" כי הדבר אסור על פי ההלכה כיון שצריך להשאיר את "פאות הראש".
- ❖ את הפאות הגדולות בצדדי הראש אני לא מקצר אלא משאיר אותם עד סוף האוזן – כמבואר בהלכה¹.

'האורח' התעורר: "אין לי כוונה להסתפר, רק נכנסנו להצטנן מהמזגן – שילמנו לשותף שלך

¹ הדין בשו"ע יו"ד קפ"א, ועיין במחלוקת בסעיף ג'.

² עיין משנ"ב כ"ז ס"ק ט"ו. ועוד.

³ שו"ע א"ח כ"ז, ט"י משנ"ב ס"ק ל"ה: "

בעורף - שהוא סוף הגולגלת והוא נגד הפנים ולא כ"כ למטה כנגד הגרון וטוב שיהיה מונח עיקר הקשר למעלה מן הגומא ועכ"פ יש ליהדר שלא יהיה אפילו מקצת הקשר מונח במקום פנוי משער דשם הוא מפרקת הצואר ולא עורף.